

Mujeres Libre

Aileen O'Carroll

2013

Mujeres Libres (Femeile Libere) a fost o organizație anarhistă formată din femei, care a organizat și a luptat atât pentru eliberarea femeilor cât și pentru o revoluție anarhistă în timpul Războiului Civil Spaniol (1936-1939). Activitățile întreprinse de acestea sunt cu adevărat inspiraționale. Exemplul lor arată cum lupta împotriva oprimirii femeilor și împotriva capitalismului pot fi combinate într-o singură luptă pentru libertate. Ca anarhiste, au respins orice retrogradare a femeilor într-o poziție secundară în cadrul mișcării libertare. În anii 1930, feminismul avea o semnificație mai restrânsă decât o are acum, respingând-o ca o teorie care a luptat pentru „egalitatea femeilor într-un sistem existent de privilegii”.

Acestea au susținut că

Noi nu suntem, și nu eram atunci feministe. Noi nu am luptat împotriva bărbaților. Noi nu am vrut să înlocuim o ierarhie masculină cu o ierarhie feministă. Este necesar să lucrăm, să luptăm împreună, dacă nu o facem, niciodată nu vom avea o revoluție socială. Dar avem nevoie de organizația noastră, să luptăm pentru noi înșine.

Acestea au spus:

Suntem conștiente de precedentele stabilite de către organizațiile feministe și de către partidele politice...Nu am putut urmări oricare dintre aceste căi. Nu am putut separa problema femeilor de problema socială. Nici nu am putea nega semnificația primei prin transformarea femeilor într-un instrument simplu pentru orice organizație, chiar propria noastră organizație libertară. Intenția care a substrat activitățile noastre a fost mult mai largă: a servi o doctrină, nu un partid, pentru împuternicirea femeilor, a face din ele indivizi care pot contribui la structurarea societății viitoare, indivizi care au învățat să fie autodeterminați, să nu urmeze orbește dictatele oricărei organizații.

Mujeres Libres a avut o strategie cu două componente, capacitațion (pregătirea) și captacion (constituire sau participare). Activitatea lor timpurie a fost o combinație de înălțare a conștiinței și acțiune directă. În scopul de a obține sprijin reciproc, au creat rețele de femei anarhiste. Participând la întâlniri, au verificat rapoartele cu privire la comportamentele sexiste, încercând să găsească soluții pentru combaterea acestora. Au înființat grădinițe în eforturile de a implica mai multe femei în activitățile sindicale. O revistă a fost produsă, distribuită și promovată prin intermediul rețelelor anarhiste existente. În această revistă, femeile raportau activitățile întreprinse. Ridicarea conștiinței era importantă, în fiecare ediție era un articol despre femei excepționale, publicând de asemenea, o coloană în alte reviste anarhiste. În plus, revista tipărea articole pe teme culturale, educaționale, privind filmele, sportul. În final, se regăseau articole care ar fi fost observate în revistele pentru femei obișnuite, despre prețul benzinei, îngrijirea copiilor, modă. Mai târziu, cărțile și broșurile vor suplimenta revista.

Activitatea de propagandă a fost întreprinsă prin intermediul emisiunilor de radio, biblioteci mobile și tururi de propagandă. O membră, Pepita, a descris experiența sa în tururile de propagandă:

Adunam femeile împreună și să le explicam...că există un rol clar definit pentru femei, că femeile nu trebuie să își piardă independența, dar că o femeie poate fi o mamă și o companieră în același timp...Femei tinere veneau la mine și spuneau „Este foarte interesant. Ceea ce spui tu n-am auzit înainte. E ceva ce am simțit, dar nu am știut...”. Ideile care le-au mișcat cel mai mult? Vorbește despre puterea bărbaților exercitată asupra femeilor...dacă spuneai asta, începea o zarvă mare. „Nu putem permite bărbaților să creadă că sunt superiori femeilor, că au dreptul să se pronunțe asupra lor”. Cred că femeile spaniole au așteptat cu nerăbdare acel apel.”

Mulți dintre muncitorii și țărani Spaniei în perioada aceea erau analfabeți. Ca răspuns, femeile din Mujeres Libres au înființat programe de alfabetizare, cursuri de orientare tehnică și clase în studii sociale. Între 600-800 de femei participau la aceste clase în fiecare zi în Barcelona, în decembrie 1938. În

cooperare cu sindicatele anarhiste au înființat programe de ucenicie. În momentul de vârf, Mujeres Libres avea aproximativ 30.000 de membre. În paralel cu propaganda produsă, Mujeres Libres contribuia la munca de zi cu zi necesară pentru a apăra revoluția de atacul fascist. Acestea furnizau alimente milițiilor și au înființat cantine comunitare. Ofereau sprijin organizat femeilor din miliții, înființând poligoane de tragere și cursuri de tragere. Au înființat o școală pentru asistente medicale și o clinică medicală de urgență pentru a trata pe cei răniți în luptă.

Teresina, în ciuda lipsei de experiență în domeniul medical a fost numită administrator. Aici, ea vorbește cu mândrie despre rolul ei: „Îmi aduc aminte cât de mulți părinți veneau la mine în clinică să solicite ceva și le spuneam, „vă rog, aici toți suntem egali” și îmi spuneau, „aici într-adevăr ați făcut revoluție.” Aveam satisfacere la acest lucru. Deoarece am administrat totul, fără nici o educație... ceea ce am crezut, este ceea ce am pus în practică acolo...și asta e ceea ce vă pot spune că am făcut pentru revoluție. Restul, am făcut ceea ce toată lumea a făcut. Dar asta a fost ceva ce eu am făcut.” Cu toate acestea, revoluția era mai mult decât înfrângerea fascismului, era vorba despre construirea unei noi societăți, care îngrijea nevoile tuturor. Călătorind prin Catalonia și Aragon, membrele Mujeres Libres au ajutat la stabilirea colectivelor rurale. Multe femei mergeau cu reprezentanții sindicatului anarhist (CNT) și federația anarhistă (FAI) cu difuzoare puternice improvizate făcând apel țăranilor să „vină de partea noastră”. În Barcelona, au înființat o maternitate care a acordat ajutor nașterilor și îngrijire post-natală pentru femei, precum și cursuri privind sănătatea copiilor și mamei, controlul nașterii și sexualitate. Un institut matern și pentru îngrijirea copiilor numit după anarhista franceză Louise Michel, a fost înființat la Barcelona în februarie 1938.

Mujeres Libres oferă un exemplu viu al multor aspecte importante din teoria anarhistă. În primul rând, ele au înțeles colectivul este la fel de puternic ca și indivizii care o compun. În scopul de a construi o mișcare anarhistă puternică, au încurajat și sprijinit femeile să-și îndeplinească potențialul lor maxim. Într-adevăr, multe membre a Mujeres Libres aveau doar 13 sau 14 ani, când a început revoluția. Cu toate acestea, la fel ca Teresina, au descoperit că aveau capacitatea de a efectua sarcina provocatoare de a construi o lume nouă. În al doilea rând, Mujeres Libres au înțeles importanța acțiunii directe și auto-activității. Acestea nu au făcut o distincție artificială între propagandă și organizarea, între idei și acțiune. Ideile lor au fost formate de experiențe. În cele din urmă, Mujeres Libres au arătat că ideile nu sunt bătute în cuie, ce urmează să fie puse în aplicare atunci când vine momentul potrivit. Ideile lor au crescut și dezvoltat, s-au schimbat și au devenit influente. Revoluția este o afacere murdară. Cu scopul de a schimba societatea în mod fundamental, idei preconceptionale despre ceea ce este normal și natural trebuie să fie contestate. Revoluționarii noi și o nouă societate revoluționară va rezulta din argumentele și dezbaterile care au loc în multe locuri diferite – acasă, supermarketul, barul – de mai multe persoane diferite. Mujeres Libres au văzut revoluția ca mult mai mult decât un eveniment unic peste noapte. Este de asemenea un proces în continuă schimbare, dezacordurile sunt rezolvate, și noile dispute sunt identificate. Acestea au arătat că revoluția, departe de a fi un demers academic, este ca viața, niciodată simplă și directă, dar dinamică.

Biblioteca Anarhistă

Aileen O'Carroll
Mujeres Libre
2013

Preluat la 19.12.2022 de la <https://iasromania.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org